

Άρειος Πάγος 9/1989,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΛΘ' 1989 σελ. 637

Περίληψη: "Πότε υπάρχει αμέλεια. - Ορθή και αιτιολογημένη καταδίκη για σωματική βλάβη από αμέλεια των αναιρεσειόντων, οι οποίοι πέντε μόλις ημέρες μετά την πρόσληψη της παθούσας ως εργάτριας στο εργοστάσιό τους, της ανέθεσαν τον χειρισμό ξυλουργικού μηχανήματος χωρίς προηγουμένως να την εκπαιδεύσουν και να της επιστήσουν την προσοχή στους απειλούμενους κινδύνους και, ειδικότερα να της υποδείξουν ότι για τον καθαρισμό της σβούρας του ανωτέρω μηχανήματος από τα ριονίδια απαιτείτο να διακοπεί προηγουμένως η λειτουργία της, με αποτέλεσμα η παθούσα στην προσπάθειά της να καθαρίσει τη σβούρα, ενώ το μηχανήμα βρισκόταν σε λειτουργία, να υποστεί ακρωτηριασμό τριών δακτύλων της".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Ι. ΓΡΙΒΑΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Ν. ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΟΣ

Δικηγόρος Β. Δημητρακόπουλος

Επειδή, κατά το άρθρ. 314 § 1ΠΚ, όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών. Κατά την έννοια του άρθρ. 28 ΠΚ αμέλεια συντρέχει εάν διαπιστωθεί ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση ο υπαίτιος παρέλειψε να τηρήσει την επιμέλεια που επεβάλλετο κατά κρίση αντικειμενική σε κάθε μέσον συνετόν και ευσυνείδητον άνθρωπο, ευρισκόμενον υπό τις αυτές ή παρόμοιες περιστάσεις, από τους κανόνες ασκήσεως του επαγγέλματός του ή του έργου στο οποίο είχε επιδοθεί ή την κοινή πείρα και λογική κατά την συνήθη πορεία των πραγμάτων, επί πλέον δε ότι, με βάση τις προσωπικές ιδιότητες, γνώσεις και ικανότητές του, είχε την δυνατότητα να προβλέψει ότι η συγκεκριμένη ενέργεια ή παράλειψη αυτού θα επέφερε το αποτέλεσμα που επήλθε ως αναγκαία συνέπεια αυτών και να το αποφύγει. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό του αιτιολογικού προς το διατακτικόν της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Τριμελές Εφετείο Αθηνών, εκτιμήσαν ανελέγκτως τα αποδεικτικά στοιχεία, δέχθηκε τα εξής: Οι αναιρεσειόντες ήσαν τα μόνα μέλη της ομόρρυθμης εμπορικής εταιρίας υπό την επωνυμία "Αδελφοί Ε.Κ.", που εδρεύει στην Ιστιαία της Ευβοίας, αντικείμενον της δραστηριότητάς της οποίας ήταν η εκμετάλλευση ξυλουργικού εργοστασίου στο χωριό Καμάρα Ιστιαίας. Την 1-9-1982 προσέλαβαν την παθούσα με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου ως εργάτρια στο εργοστάσιόν των και την 5-9-1982, πέντε ημέρες μετά την πρόσληψη, της ανέθεσαν τον χειρισμόν ξυλουργικού μηχανήματος, χωρίς προηγουμένως να την εκπαιδεύσουν και να επιστήσουν την προσοχή της για τους επαπειλούμενους κινδύνους κατά την λειτουργία του, παρά το γεγονός ότι η ως άνω παθούσα δεν είχε ειδικές γνώσεις και πείρα σχετική με τον χειρισμόν αυτού, το οποίον διέθετε ένα επί πλέον μηχανισμόν (σβούρα) που απετελείτο από κάθετον άξονα με υποδοχές, στις οποίες ετοποθετούντο κοπτικά εργαλεία (μαχαίρια) για την κατάλληλη διαμόρφωση των γωνιών των διερχομένων λωρίδων ξύλου. Συγκεκριμένα υπό την ως άνω ιδιότητά των και ως συνυπευθύνων για την καλή λειτουργία των μηχανημάτων του εργοστασίου, την ασφαλή εργασία των χειριζομένων αυτά και την ανάθεση του χειρισμού των σε ειδικευμένον ή έμπειρον προσωπικόν, ανέθεσαν στην ως άνω παθούσα τον χειρισμόν του προαναφερομένου μηχανήματος, χωρίς προηγουμένως να της υποδείξουν ότι για τον καθαρισμόν της σβούρας από τα ριονίσματα ξύλου (ριονίδια) που παρήγοντο κατά την επεξεργασία των λωρίδων, έπρεπε να διακόπτεται η λειτουργία αυτής. Συνεπεία της παραλείψεώς των, όταν η παθούσα προσπάθησε να καθαρίσει το μηχανήμα από τα ριονίσματα, ενώ τούτο ευρίσκετο σε λειτουργία, τα περιστρεφόμενα κοπτικά εργαλεία ακρωτηρίασαν τον μέσον, παράμεσον και μικρόν δακτύλου της από το ύψος της μεσότητας της πρώτης φάλαγγας και προκάλεσαν βαρύ τραυματισμόν μετά βαθέως θλαστικού τραύματος ελλείψεως δέρματος παλαμιαίως αντιστοίχως προς την ονυχοφόρον φάλαγγα και μέση του δεξιού δείκτη, ως και διάνοιξη και καταστροφή της δεύτερης φαλαγγοφαλαγγικής αρθρώσεως τμήματος της ονυχοφόρου φάλαγγας. Το αξιόποινον δε τούτο αποτέλεσμα δεν προέβλεψαν από έλλειψη της προσοχής που όφειλαν από τις περιστάσεις και είχαν την δυνατότητα να καταβάλλουν, παρά το γεγονός ότι, λόγω του ως άνω επαγγέλματός των, ήσαν υποχρεωμένοι σε ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή. Με τις παραδοχές αυτές εκήρυξε ενόχους τους αναιρεσειόντες σωματικής βλάβης εξ αμελείας και τους κατέδικασε σε φυλάκιση εξ (6) μηνών τον καθένα με τριετή αναστολή. Με την κρίση αυτή το δικαστήριον της ουσίας διέλαβε την επιβαλλομένη από τις διατάξεις των άρθρων 93 § 3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, εφ' όσον εκτίθενται στην απόφασή του με σαφήνεια και πληρότητα τα προκύψαντα από την ακροαματική διαδικασία πραγματικά περιστατικά, τα αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία τα περιστατικά αυτά προέκυψαν και οι σκέψεις με τις οποίες υπήχθησαν στις ορθώς εφαρμοσθείσες ουσιαστικές ποινικές διατάξεις. Επομένως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος και κατά

τα δύο σκέλη του, ο περί του εναντίου μοναδικός λόγος αναιρέσεως, κατά τον οποίον η απόφαση στερείται αιτιολογίας, τώσον επί του ζητήματος της ενοχής, εκ του ότι η κίνηση των περιστρεφόμενων λεπίδων του μηχανήματος ήταν ορατή στον χειριζόμενον αυτό, όσον και επί του ζητήματος της ποινής, αφού αυτή καθορίσθηκε στα όρια και υπό τους όρους που προβλέπονται για την σωματική βλάβη εξ αμελείας παρά υποχρέου.